

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010078
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1414010078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8.septembra 2014 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaná L.na O. U. N. A. Y. C. L. O. H. B. Č. O. H. Á.: rodená C., nar. XX.XX.XXXX vo Q., trvale bytom Q., C.. Š.-
G. Č.. XX, prechodne bytom R.,
C., G. M. Č.. XX

u z n á v a s a z a v i n n ú, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry Kataríny O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., L. Č.. X vyplývajúcej jej z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej jej i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25 C 121/2010, zo dňa 30.06.2010, právoplatný dňa 12.júla 2010, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu dcéry L. sumou 100,-- Euro mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca, si túto povinnosť neplní od mesiaca február 2013 do vydania rozsudku - 8. septembra 2014, s výnimkou mesiacov, kedy na výživu čiastočne prispela a to február 2013 sumou 15,-- Euro, apríl sumou 14,21 Euro, máj 2013 sumou 29,72 Euro, jún 2013 sumou 33,22 Euro, júl 2013 sumou 7,80 Euro, august 2013 sumou 10,-- Euro, december 2013 sumou 37,94 Euro, január 2014 sumou 3,60 Euro, dňa 25.júna 2014 bola poštovou poukážkou uhradená čiastka vo výške 200,-- Euro, dňa 12. augusta 2014 sumou 61,- Euro, dňa 16. augusta 2014 sumou 34,- Euro, dňa 31. augusta 2014 sumou 18,- Euro, dňa 5. septembra 2014 sumou 15,- Euro, dňa 7. septembra 2014 sumou 18,- Euro - čím jej vznikol dlh na výživnom voči otcovi dieťaťa K. O. vo výške 1 502,51 Euro, počas rozhodného obdobia nebola nikde riadne zamestnaná, neprejavila žiadny záujem nájsť si trvalé zamestnanie, v evidencii uchádzačov o zamestnanie evidovaná nebola, dávky v hmotnej núdzi nepoberala, prostriedky na živobytie si obstarávala neevidovanými brigádami, navyiac uvedeného

konania sa dopustila napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3 T/54/2012, zo dňa 2.apríla 2012 odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/Trestného zákona.

T e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom takého konania sa dopustila napriek tomu, že za taký čin bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej a svedka K. O., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaná bola poučená o svojich právach a umožnené jej bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Táto urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe - ale pokiaľ išlo o zaostalé výživné toto chcela uhradiť. Obžalovaná v súlade s ustanovením § 257 ods. 4, 5 Tr. por. a § 333 ods. 3 písm. c/ - h/ Tr. por. odpovedala na všetky otázky kladne.

Prokurátorka navrhla v súlade s ustanovením § 257 ods. 6 Tr. por. vyhlásenie obžalovanej neprijat'. Samosudkyňa vyhlásenie obžalovanej v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. neprijala a vo veci vykonal dokazovanie. Dôvodom predmetného rozhodnutia zo strany súdu bola skutočnosť, že obžaloba vo vzťahu k obžalovanému bola podaná dňa 28. februára 2014. Hlavné pojednávanie vo veci sa vykonávalo dňa 3. júna 2014.

Obžalovaná v prípravnom konaní vypovedala, že si je vedomá neplnenia svojej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletej dcére L.. Na svoju obranu vypovedala, že už štyri roky je bez pracovného pomeru a preto nemá finančné prostriedky. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Dňa 22. novembra 2013 sa zamestnala u spoločnosti K. R. kde pracovala ako upratovačka. Majiteľ s jej prácou nebol spokojný a preto bola s ňou ukončená dohoda o pracovnej činnosti v priebehu týždňa. V čase výsluchu (dňa 5. februára 2014) sa zamestnala u spoločnosti A. - kde vykonávala prácu upratovačky. Prácu tu vykonáva dve hodiny týždenne za čiastku 7,- Euro. Predáva i časopis Nota Bene - jej denný príjem je okolo 10,- Euro. Býva na ubytovni ktorá ju denne stojí 5,20 Euro, strava okolo 2-3,- Euro a pranie okolo 4,- Euro týždenne. Dávky v hmotnej núdzi ani sociálne dávky nepoberá. S maloletou bola naposledy dňa 28. februára 2014. spáchanie skutku ľutovala, ale z dôvodu že nemá peniaze preto si vyživovaciu povinnosť neplní.

Na hlavnom pojednávaní dňa 3. júna 2014 potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania. Naviac vo veci vypovedala, že je bez pracovného pomeru. Býva v ubytovni, predáva časopis Nota Bene, opatruje jedného pána. Nepoberá žiadne dávky - dávky v nezamestnanosti, sociálne dávky. Predmetné dávky nepoberá i z dôvodu, že nemá k dispozícii občiansky preukaz - ako doklad totožnosti. Jej príjem je len z predaja časopisu Nota Bene a z opatrovania pána. Príjem z časopisu Nota Bene je denný okolo 10 - 15,- Euro a z opatrovania pána (tento je na invalidnom vozíku) je 15,- Euro mesačne. Od roku 2002 do roku 2009 vykonávala prácu zdravotnej sestry (je absolventkou strednej zdravotnej školy s maturitou). Od roku 2010 predáva časopis Nota Bene. V osobnom kontakte s dcérou bola v mesiaci marec 2014 - nemá s ňou obmedzený styk. Obžalovaná neuviedla, že by mala zdravotné problémy - nebola ani dlhodobo hospitalizovaná ani práceneschopná. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. Predložila zároveň doklad ohľadom uhradenia výživného v čiastke 200,- Euro - poštovou poukážkou.

Na hlavnom pojednávaní dňa 8. septembra 2014 predložila obžalovaná doklady ohľadom uhradenia výživného. Ku dňu hlavného pojednávania tak uhradila celkove čiastku vo výške 146,- Euro. I ku dňu 8. september 2014 bola obžalovaná bez pracovného pomeru. Doklady - občiansky preukaz nemala vybavený - pretože peniaze použila na uhradenie dlhu - výživného vo vzťahu k maloletej dcére. Jej osobné, majetkové pomery boli nezmenené.

Svedok K. O. v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaná si svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá jej bola určená civilným súdom neplní od mesiaca február 2013. na základe rozhodnutia súdu bolo ich manželstvo rozvedené a maloletá dcéra bola zverená do jeho osobnej starostlivosti. Obžalovaná mala povinnosť platiť výživné vo výške 100,- Euro mesačne. Predmetnú povinnosť si však nepravidelne plní a v iných čiastkach, ako bolo rozhodnuté civilným súdom.

O svojich majetkových, osobných a rodinných pomeroch vypovedal, že od roku 1994 je zamestnaný u E. D. v Bratislave ako intervenčný pracovník. Jeho čistý mesačný príjem je okolo 600,- Euro. Na maloletú dcéru poberá rodinné prídavky a daňový bonus v celkovej výške 43,- Euro. Zo svojmu príjmu prispieva na domácnosť matke vo výške 100,- Euro. Býva spoločne s dcérou v trojizbovom byte - ako i s matkou a dvoma bratmi. Dcére platí školné vo výške 50,- Euro ročne. Dcéra sa stravuje doma. Finančne mu vypomáha matka. Za obžalovanú platí i spotrebné úvery v celkovej výške 7 000,- Euro, čo ho mesačne vyjde na čiastku 400,- Euro. Obžalovaná sa o dcéru nezaujíma, nekupuje jej

žiadne darčeky, ktoré by sa dali chápať ako náhrada za výživné. To, že si obžalovaná svoju vyživovaciu povinnosť neplní na dcéru nezanechalo trvalo nepriaznivé následky. Naposledy s obžalovanou bol v mesiaci január 2014 kedy mu dala splátku vo výške 3,60 Euro. Obžalovaná mu peniaze odovzdáva priamo do rúk a on si tieto skutočnosti zapisuje na papier.

Na hlavnom pojednávaní potvrdil skutočnosti, ktoré vypovedal v prípravnom konaní. S obžalovanou sa svedok snaží spojiť i telefonicky - toto však nie je možné, pretože táto má vypnutý mobilný telefón - resp. je nedostupný. Inou formou výživného obžalovaného na maloletú dcéru neprispieva. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov - maloletá dcéra nemohla ísť na výlet - škola v prírode, ktorý stál okolo 160,- Euro. Ošatenie má dcéra po sestriných deťoch. V mesiaci september 2013 obdržal od štátu jednorázovú čiastku vo výške 50,- Euro na uhradenie školských potrieb pre maloletú dcéru. Spoločne s bývalou manželkou - obžalovanou mali tri úvery, v ktorých ako dlžník vystupuje svedok. Predmetné úvery nie je možné z jeho strany splácať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Výška predmetných dlhov mohla byť okolo 45 000,- - 50 000,- Euro. Neplnenie vyživovacej povinnosti nezanechalo trvalo nepriaznivé následky. Bola však smutná, že nemohla ísť na predmetný výlet do školy v prírode.

Na hlavnom pojednávaní dňa 8.septembra 2014 potvrdil svedok, že obžalovaná uhradila od posledného hlavného pojednávania celkove čiastku výživného vo výške 146,- Euro a 200,- Euro. Jeho osobné, rodinné, majetkové pomery zostali nezmenené. Maloletá dcéra navštevuje tretí ročník základnej školy.

Svedkyňa R. Ž. na hlavnom pojednávaní dňa 26.júna 2014 vypovedala, že je sociálnou pracovníčkou občianskeho združenia Proti prúdu. Obžalovaná je predajkyňou časopisu Nota Bene, z ktorého má jediný príjem. Ako klientke jej navrhla, aby si vybavila zmenu trvalého bydliska, čo i urobila. Povinnosťou obžalovanej bolo, aby si vybavila občiansky preukaz - a tým, aby sa zaevidovala na úrade práce a podala si žiadosť o sociálne dávky - tieto veci môže vykonať až po tom, čo si vybaví občiansky preukaz. V mesiaci október 2014 sa ich občianske združenie Proti prúdu dostať grant - a preto cez ich združenie sa môže obžalovaná v tomto období zamestnať na dohodu - ako nosič batožín na hlavnej stanici.

Z rodného listu bolo preukázané, že maloletá dcéra L. O. sa narodila dňa XX.K. XXXX. Otcom maloletej je svedok a matkou obžalovaná.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 25C/121/2010-11, zo dňa 30.júna 2010 bolo preukázané, že manželstvo obžalovanej a svedka bolo rozvedené. Maloletá dcéra bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti svedka a obžalovaná bola povinná platiť výživné na maloletú vo výške 100,- Euro mesačne vopred vždy do 15-teho dňa každého mesiaca k rukám svedka od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.júla 2010.

Maloletá dcéra navštevuje Základnú školu so sídlom v Bratislave. V školskom roku 2013/2014 bola žiačkou druhej triedy.

Z predloženého listinného dokladu zo strany svedka bolo preukázané, že obžalovaná uhradila na maloletú dcéru od mesiaca február 2013 do 7.januára 2014 čiastky v takej výške ako boli uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

V spise je založená dohoda o vykonaní práce zo dňa 22.novembra 2013 (ako i dohoda o hmotnej zodpovednosti) - ktorá bola uzatvorená medzi zamestnávateľom K. R. so sídlom Bratislava, R. Č.. X a obžalovanou. Vymedzená práca bola upratovanie a rozsah prác bol 300 hodín. Pracovný pomer bol začatý dňom 22.november 2013 a mal byť ukončený dňa 31.decembra 2013.

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom vo Zvolene bolo preukázané, že obžalovaná nebola evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nebola teda ani poberateľkou dávok v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke. Nepoberala ani sociálnu dávku. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave potvrdil, že svedok nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi a príspevkov a ani v minulosti nepožiadala o dávky a príspevky. Dňa 11.februára 2011 si podala žiadosť o náhradné výživné, ale toto sa mu nepriznalo z dôvodu, že presiahol príjmom 2,2 sumy životného minima.

Zo správy od Sociálnej poisťovne so sídlom vo Zvolene bolo preukázané, že obžalovaná bola naposledy nemocensky poistená v období od 15.júna 2010 do 29.júna 2010 - evidovaná bola u zamestnávateľa G., s.r.o. V období od 1.januára 2012 nebola práceneschopná. Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave potvrdila, že svedok je evidovaný ako zamestnanec Slovenská D., a.s., Banská Bystrica a je evidovaný ako dohodár u zamestnávateľa.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchala obžalovaná a to tak ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaná svojím konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák.

Základnou podmienkou žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrovateľného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať

nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Z dokazovania ako vyššie súd rozviedol bolo jednoznačne zo strany obžalovanej preukázané subjektívne zavinenie - neplnenie si vyživovacej povinnosti.

Obžalovaná od mesiaca február 2013 do vyhlásenia rozhodnutia si svoju zákonnú povinnosť vyživovať maloletú plnila nepravidelne - teda s výnimkou finančných čiastok ako sú uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Za začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti bol určený február 2013 - ktorý vyplynul ako z výpovede obžalovanej tak i samotného svedka.

Obžalovaná na svoju obranu vypovedala, že vyživovaciu povinnosť si nemohla plniť z dôvodu, že nemala finančné prostriedky. Táto jej obrana však nemôže mať zreteľ k tomu, že by bola ospravedlnením, resp. ju zbavila povinnosť platiť výživné.

Z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaná v žalovanom období nepracovala, nemala vybavený občiansky preukaz - ktorý slúži k tomu, aby sa mohla nielen identifikovať ako osoba - ale i k tomu, aby sa zaevidovala na úrade práce, riešila sociálne dávky, preukazovala na úradoch ... Neobstojí, že peniaze radšej použila na platenie výživného. Predmetný občiansky preukaz už nemala ani v čase svojho výsluchu dňa 5.februára 2014. I samotná pracovníčka združenia Proti prúdu - svedkyňa R. Ž. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že predmetná skutočnosť vybavenie občianskeho preukazu je vo vzťahu k obžalovanej základnou vecou a až následne mohli byť vykonané ďalšie úkony v prospech obžalovanej. Obžalovaná podľa vlastnej výpovede vypovedala, že jej v podstate

pravidelný príjem spočíval len v predaji časopisu Nota Bene, ktorý predávala od roku 2010 a následná nepravidelná starostlivosť o staršieho pána. Z predmetného vyplýva, že obžalovaná takýto stav udržiavala. Neprejavila žiadny záujem ani snahu nájsť si trvalé zamestnanie, resp. zamestnanie na dohodu (týždeň bola zamestnaná u spoločnosti K. R.), aby aspoň zákonom stanovenej minimálnej výške na výživu dcéry prispievala.

Na druhej strane svedok - zabezpečoval výchovu ich spoločnej dcéry za pomoci svojej matky, úvery, ktoré boli spoločné počas manželstva s obžalovanou - ako dlžník musí uhrádzať.

Maloletá dcéra nebola v jej osobnej starostlivosti na rozdiel od otca. Jej jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že výživné poručenským súdom bolo určené dňa 30. júna 2010. Výška výživného tak nebola zmenená štyri roky i napriek tomu, že potreby maloletej dcéry sa zvyšovali prihliadajúc na jej vek, školské potreby, záujmy. Výživné, ktoré nebolo uhrádzané zo strany obžalovanej svedok - ale najmä maloletá dcéra pociťovali. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov táto nemohla byť v škole v prírode.

Obžalovaná je absolventka strednej zdravotníckej školy s maturitou. Je na obžalovanej, aby si zabezpečila také zamestnanie, ktoré bude zodpovedať jej vzdelaniu, schopnostiam, možnostiam, umožňujúce jej si zákonné povinnosti voči osobám odkázaným na jej výživu. V záujme obžalovanej by malo byť - aby sa maloletá mohla venovať všetkým aktivitám - pretože aktivity a záujmy nepochybne prispievajú k rozvoju jej osobnosti.

Naviac obžalovaná ako bolo preukázané z pripojeného spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 3 T/54/2012 si túto vyživovaciu povinnosť neplnila i v čase od mesiaca september 2009 do vydania trestného rozkazu t. j. do 5. februára 2013. I v tomto žalovanom období

mala dlh na výživnom. Mala tak vedomosť, že neplnenia svojej základnej povinnosti už v tomto konaní a nič pre odstránenie tohto stavu neurobila.

Obžalovaná si neplnila pravidelne vyživovaciu povinnosť od mesiaca február 2013 do vyhlásenia rozsudku teda do 8. septembra 2014 a s prihliadnutím na pripojený spis Okresného súdu Bratislava IV, pod sp. zn. 3 T/54/2012 naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ustanovenia § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr.zák. Predmetným trestným rozkazom bola uznaná vinnou a odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr.zák. uložený jej bol trest odňatia slobody s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu dňa 2. apríla 2012. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 5. februára 2013.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Obžalovaná svojím úmyselným konaním porušila vzťahy vo sfére ochrany rodiny a maloletých detí, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím ľahostajným postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svoju maloletú dcéru aspoň vo forme výživného, nielen ju, ale i svedka dostala do nepriaznivej situácie, pretože i na jeho finančnú pomoc boli títo v žalovanom období odkázaní.

Svedok sám teda nahrádzal nielen po stránke osobnej starostlivosti, ale i po finančnej stránke obžalovanú. Ide o otca, ktorý na rozdiel od obžalovanej svojím zodpovedným prístupom sa snaží pre maloletú dcéru vytvoriť všetky podmienky i za obžalovanú a to i napriek nedostatku finančných prostriedkov.

Vznesené obvinenie pre žalovaný trestný čin - prečin bolo dňa 22. januára 2014. Obžalovaná bola osobne vypočutá prvýkrát k uvedenej veci dňa 5. februára 2014. Vo veci bol vydaný i trestný rozkaz. Hlavné pojednávanie vo veci bolo nariadené prvýkrát na deň 3. júna 2014. Od času kedy vo veci bol vydaný trestný rozkaz výživné uhrádzala v zanedbateľnej čiastke i napriek tomu, že mala vedomosť o tom aká mu môže byť udelená sankcia.

Súd vo vzťahu k obžalovanej nevzhladol žiadne poľahčujúce (§ 36 Tr.zák.) a ani príťažujúce (§ 37 Tr.zák.) okolnosti.

Potrebné je však uviesť, že ide o trestný čin veľkej spoločenskej nebezpečnosti pretože nezanedbateľným spôsobom konania obžalovanej ovplyvňuje nepriaznivo i budúci život maloletej dcéry

a to jednak materiálnym nedostatkom, ale aj nasledovným vzťahom k povinnostiam a životu. Navyiac svedok uhrádza i spoločné záväzky, ktoré mal s obžalovanou počas manželstva.

Obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák.).

Výška zaostalého výživného vo výške 1 502,51 Euro bola zistená nasledovne:

Na základe rozsudku pod sp.zn. 25 C/121/2010 tunajšieho súdu bola určená výška výživného v čiastke 100,- Euro.

Začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti bol stanovený mesiacom február 2013 a ukončil sa vyhlásením rozsudku - dňa 8.septembra 2014.

-rok 2013 - február - december 2013 - 100,- Euro x 11 mesiacov = 1 100,- Euro

-rok 2014 - január - 8.september 2014 - 100,- Euro x 9 mesiacov = 900,- Euro

Celkový dlh vo výške 2 000,- Euro

Uhradené výživné zo strany obžalovanej v žalovanom období:

-február 2013 - 15,- Euro, apríl 2013 - 14,21 Euro, máj 2013 - 29,72 Euro, jún 2013 -

33,22 Euro, júl 2013 - 7,80 Euro, august 2013 - 10,- Euro, december 2013 - 37,94 Euro, január 2014 -

3,60 Euro, 25.jún 2014 - 200,- Euro, 12.august 2014 - 61,- Euro, 16.august 2014 - 34,- Euro, 31.august

2014 - 18,- Euro, 5.september 2014 - 15,- Euro, 7.september 2014 - 18,- Euro

Uhradená bola čiastka v celkovej výške - 497,49 Euro

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.